

bedste skøn på daværende tidspunkt. Det var det, jeg prøvede at sige på en anden måde.

Politisk bedømmer vi, at man virkelig kunne klandre os, hvis vi ikke gjorde det, som vi synes var det bedste for den danske befolkning og det danske samfund, og det gør vi. Det er derfor, vi har den folkeafstemning.

Så vil jeg bare sige til hr. Keld Albrechtsen: Statslig vedtage regeringens politik? Jeg ved ikke, om det er statsligt. Det er Folketinget, der rent faktisk sidder her og skal beslutte sig for, hvad flertallet i Folketinget mener. Er det så statsligt? Ja, jeg ved ikke, for mig at se er det vel parlamentarismen, som vi normalt sådan plejer at synes er rimelig.

Så vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at det jo er endnu et eksempel på, at man gerne vil tale om alt muligt andet end det, vi skal stemme om den 28. september. Hvis ikke argumenterne imod euroen er stærke nok, så kan man altid hente »ulven kommer« frem: Velfærdssamfundet undermineres, arbejdsmarkedsmødelten forsvinder, det skattefinansierede system forsvinder, Danmark nedlægges som selvstændigt land, Europas Forenede Stater er undervejs.

Hvis det var det, vi skulle stemme om, så ville jeg også stemme nej. Men det er bare ikke det, der er på dagsordenen, og det er ikke det, vi skal stemme om, og derfor kan det ikke nytte noget, at man kører det frem.

Hr. Keld Albrechtsen kender udmærket reglerne i Amsterdamtrakten om enstemmighed i forhold til en række af de områder, der er nævnt her, og ved udmærket, hvad der er regeringens politik på det pågældende område. Der er ikke tale om en underminering af den nordiske model; der er tværtimod tale om, at en række lande på en lang række felter udvikler sig, så de også kommer til at ligne os i forhold til velfærdsområdet. De går jo ikke rundt og lurer på at ville nedlægge den skandinaviske eller nordiske velfærdsmodel. De går rundt og drømmer om, at de i virkeligheden kan udvikle sig selv meget langt hen ad vejen efter de samme principper.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Claus Larsen-Jensen, hvordan man kommer i politisk clinch med et menneske, der siger, at fortiden er ubekvem,

den ønsker man ikke at diskutere, fremtiden er lidt uvis, og man kan i øvrigt risikere at ændre standpunkt, for der kan jo ske noget nyt, som gør, at situationen er anderledes, end den var, sidst man diskuterede. Hvordan får man så en meningsfyldt debat overhovedet?

Det er en kendsgerning, at velfærdsområdet efter befolkningens og i øvrigt også min opfattelse er en central og vigtig del af den her debat. Jeg synes, det er et af de helt centrale hjemlige emner. Så er der nogle emner udadtil også.

Jeg lyttede meget, da statsministerens bekendtgjorde folkeafstemningsdatoen. Da sagde han, at folkettinget nu skulle gå i gang med at diskutere indhold. Som tro væbner troede jeg så, at hvis man stillede sådan et forslag f.eks. i Folketingets Socialudvalg og foreslog en høring, hvor man bad modstandere og tilhængere og forskellige kloge mennesker belyse fordele og ulemper, så ville et enigt Folketing bakke det op og sige: Det var vel nok godt; lad os få den høring, så vi kan få det belyst. Ved man, hvad svaret var? En sådan debat ønsker vi ikke.

Hvordan i himlens navn kommer vi så i clinch om indholdet?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

For det første: Er hr. Claus Larsen-Jensen ikke bekendt med kronikken i dag i dagbladet Politiken, hvor økonomiprofessor Gunnar Thorlund Jepsen har en vurdering, som er en helt anden end hr. Claus Larsen-Jensens, af, hvor omfattende det er at afskaffe kronen, at nedlægge Nationalbanken og indføre en ny fælles valuta, og af, at vi glider ind og bliver et amt i Europa? Det var det første spørgsmål.

Det andet: Hvad koster omstillingen fra kronen til euro? Hr. Claus Larsen-Jensen siger rigtigt, at på side 120 i rapporten står der, hvad man skønnede det kostede i Finland. Ja, ifølge overgangsplanen for 1997 i Finland. Det er 3 år gammelt.

I en rapport, der er 557 sider lang, kommer man ikke med noget tal for, hvordan det ser ud, til vi er i dag eller i Danmark, men at det er milliardstort, står klart. Og dér vil jeg spørge, om ikke hr. Claus Larsen-Jensen bliver lidt foruroliget, når et medlem af Folketinget – nemlig jeg – for 4 måneder siden har spurgt Økonomiministeriet om disse ting og ikke har fået svar endnu.